

W y r o k .

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 3 stycznia 1949 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Karny w składzie :

Przewodniczący : Sędzia S.O.Sawrycz Eugeniusz

Ławnicy : Kulig Zbigniew , Stanek Józef

Protokolant : apl. Gawrzyński Kazimierz

przy udziale Prokuratora S.O.Sobkowicza Pawła

rozpoznawczy w dniu 3 stycznia 1949 r, sprawę

Georga H ö c k e r a

syna Georga i Pauliny Kinberger , urodz. dnia 28.3.1912 r,
w Ausbach , żonatego , z zawodu malarza pokojowego , zam.
ostatnio w Teucht k/ Norymbergi ,

oskarżonego o to, że :

I. w czasie od września 1939 do maja 1945 r, na obszarze Rzeszy
niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej,
należąc do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS/ uznanych przez
narodowo socjalistyczne władze państwa niemieckiego , oraz nale-
żąc w czasie od października 1942 r, do stycznia 1945 r, do załogi
oboju koncentracyjnego w Oświęcimiu , brał udział w organizacji
przestępczej , która drogą masowych morderstw , głodowego wyniszcze-
nia , niewolniczej pracy, terroru , grabieży mienia, poniżenia i
prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych oraz jeńców
wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludz-
kości.

II. w czasie od października 1942 do stycznia 1945 r, w obozie

329 koncentracyjnym w Oświęcimiu , idąc na rękę władzy państwa niemieckiego , brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej - strzelając do pracujących pod jego kierunkiem więźniarek.

III. w tym samym czasie i miejscu , idąc na rękę władzy państwa niemieckiego działał na szkodę osób spośród ludności cywilnej w ten sposób , iż :

- a/ bił i szczuł psem pracujące pod jego kierownictwem więźniarki,
- b/ urządzał rewizje , w czasie których w celu szykany kazał im się do naga rozbierać i przeprowadzał z nimi karne ćwiczenia polegające na zmuszaniu ich do wyczerpujących przysiadów,
- c/ kopnął bez powodu więźnia Kwiatkowskiego Ludwika tak , że ten upadł na ziemię wybijając sobie przy tym dwa zęby,

o r z e k i :

uznać oskarżonego Goerga Höckera winnym :

- I. że będąc członkiem A.S.S. należał w okresie od października 1942 do listopada 1943 r. do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , gdzie pełnił funkcje zastępcy kierownika , a następnie kierownika w tzw. Kanadzie , a zatem do grupy przestępczej powołanej przez władze państwa niemieckiego , a mającej na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości,
- II. że idąc na rękę władzy państwa niemieckiego w okresie od października 1942 r. do listopada 1943 r. w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu brał udział w dokonywaniu zabójstw więźniów a w szczególności zastrzelił NN osobnika , prawdopodobnie Żyda i NN Żydówkę.
- III że idąc na rękę władzy państwa niemieckiego w okresie od października 1942 do listopada 1943 r. znęcał się nad więźniami, pracującymi w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu w tzw. " Kanadzie " , czym dopuścił się przestępstw : ad I z art. 4 § 2 , ad II z art. 1 ust. 1 , ad III z art. 2 dekr. z dnia 31.8 1944 Dz.U.R.P.Nr.4 poz.16 w brzmieniu obw. Min.Spraw. z dnia 11.12. 1946 r, Dz.U.R.P.Nr.69 poz. 377, i skazać go:

za czyn wyżej pod I opisany na zasadzie art. 4 § 1 na karę więzienia przez 10 / dziesięć / lat , za czyn wyżej pod II opisany na zasadzie art. 1 na karę śmierci , za czyn wyżej pod III opisany na zasadzie art. 2 na karę więzienia przez 15 lat , przy równoczesnym orzeczeniu na zasadzie art. 7 tegoż dekretu utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych ad I i III na okresy po 8 lat ad II na zawsze i przepadku całego jego mienia.

Orzec na zasadzie art. 31 k.k. za zbiegające się przestępstwa łączną karę śmierci , oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze , tudzież przepadek całego jego mienia.

Zwolnić oskarżonego Georga Höckera od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i ponoszenia kosztów postępowania po myśli art. 4 dekr. o opłatach sądowych i art. 598 kpk.

Uzasadnienie.

Na podstawie zeznań świadków Antoniny Węgierskiej , Bernarda Czardybonia , Antoniego Miki , Józefa Mańko , Edwarda Muca, Józefa Lesia i Antoniego Czardybonia , oraz częściowo wyjaśnienia oskarżonego , ustalił Sąd , że oskarżony Georg Höcker z zawodu malarz dekoracyjny będąc bezrobotny i chcąc się dostać do policji wstąpił w roku 1933 do ASS . W roku 1934 wstąpił do W/SS i od tego czasu służył zawodowo w W/SS następnie w Wehrmachcie a wkońcu z powrotem w W/SS. W związku z wybuchem wojny w roku 1939 brał udział w walkach na froncie zachodnim następnie na froncie wschodnim , gdzie uległ zatruciu benzyną . Po wyzdrowieniu przeniesiono go do Dachau , gdzie był urzędnikiem gospodarczym , a następnie w październiku 1942 r, do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , gdzie będąc w stopniu Hauptscharführera pełnił w tzw. Kanadzie obowiązki zastępcy kierownika działu Wickleba , a następnie kierownika działu do listopada 1943 r, W listopadzie 1943 został aresztowany prawdopodobnie w związku z jakimiś nadużyciami , przewieziono go wówczas do Weinmaru , został skazany na jeden rok więzienia .

Oskarżony Georg Höcker jako zastępca kierownika , a następnie

kierownik działu w "Kanadzie" znęcał się nad pracującymi tam więźniami w szczególności odbywał tak z kobietami jak i mężczyznami ćwiczenia, które trwały 15 - 20 minut i to za drobne przewinienia. Więźniów prawie codziennie bił pejcem, laską, lub stylem od łopaty, względnie kopał nogami, a nawet szczuła psem, który targał ich za łydki.

W okresie tym żydówka jugosłowiańska znalazła u jakiejś żydówki greckiej jakiś przedmiot wartościowy prawdopodobnie zegarek. O tym doniosła oskarżonemu. Oskarżony kazał się owej żydówce greckiej odwrócić i strzelił do niej z tyłu, tak, że ta na miejscu padła.

Pewnego razu brakło na jakimś apelu jednego z żydów, który zdaje się zasnął sobie w baraku. Oskarżony wówczas, gdy żyda tego znaleziono zastrzelił go.

Fakty zabójstw wyżej opisanych zostały niezbicie stwierdzone przede wszystkim przez świadków Czardybonia i Mucę. Zannaczyć należy że świadkowie ci oskarżonego bardzo dobrze znają, przez dłuższy czas bowiem bezpośrednio pod oskarżonym pracowali i jak wynika z zeznań św. Mucy, obserwował on fakt zastrzelenia żydówki z odległości dwóch metrów a fakt zastrzelenia żyda z odległości 15 kroków.

Zdarzały się wypadki, że oskarżony dawał więźniom a w szczególności więźniarkom bieliznę, chleb i inne środki żywności. Oskarżony dbał o czystość więźniów i dzięki jego staraniom została nawet wybudowana łaźnia. ~~Wszystkie te okoliczności~~ Były również wypadki ~~że oskarżony dawał więźniom~~ iż oskarżonemu były znane wypadki zdobywania przez więźniów żywności w sposób nielegalny i mimo tego na to nie reagował.

~~Wszystkie te okoliczności~~ Całe to postępowanie oskarżonego nie było podyktowane bynajmniej jakąś litością w stosunku do więźniów lecz chodziło mu o powiększenie wydajności ich pracy.

Wyjaśnieniom oskarżonego, o ile są sprzeczne z dokonanymi ustaleniami Sąd nie dał wiary, jako niczym nieopartym, a sprzecznym

187

z jasnymi i stapowczymi zeznaniami świadków wyżej wymienionych.

O ile chodzi o zeznania świadków Wilhelma Burgera i Wilhelma Klausena, to zeznania tych świadków są zasadniczo dla sprawy bez znaczenia. Świadkowie ci nie byli przełożonymi oskarżonego, nie mieli nawet wstępu do "Kanady" i dlatego też nie mogą w tej sprawie mieć żadnych dokładnych wiadomości.

Smieszne poprostu są zeznania św. Wilhelma Klausena, który twierdzi, że gdyby oskarżony kogoś zabił to rozniosłoby się po obozie, jeżeli się weźmie pod uwagę, że ginęły tam dziesiątki i setki osób dziennie i nawet nikt nie ^{zwracał} ~~zwracał~~ na to uwagi.

Okoliczność, że pewnego razu gdy ^{świadek} zameldował się w zarządzie "Kanady" Hauptscharführer Palitsch zastrzelił jakieś uciekającego więźnia, niczym nie może podważyć ustalenia, że oskarżony w innych wypadkach zastrzelił wyżej wymienionych ^{będąc członkiem A/SS i W/SS/} żydówkę i żyda.

Gdy zatem stwierdzono zostało, że oskarżony należał do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, a załogi obozów koncentracyjnych zdaniem Sądu należy zaliczyć do grup przestępczych powołanych przez władze państwa niemieckiego, a mających na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, ponadto, że znęcał się nad więźniami i dokonał zabójstwa żyda i żydówki wśród okoliczności wyżej opisanych, a w czynach tych mieszczą się znamiona przestępstw z art. 4 § 2, art 2 i art. 1 ust. 1 uznał go Sąd winnym.

Przy wymiarze kary o ile chodzi o przest. z art. 4 § 2 i 2 wziął Sąd pod uwagę stan z które oskarżony pochodzi, jego wykształcenie okoliczności wśród jakich doszło do popełnienia przestępstw, w szczególności o ile chodzi o przest. z art. 4 § 2 charakter spełnianych czynności, stopień jaki posiadał oskarżony, tudzież okres przez jaki pełnił te czynności, a o ile chodzi o przest. z art. 2, że dopuścił się go w stosunku do osób bezbronnych i wycieńczonych głodem i nadmierną pracą.

Biorąc pod uwagę okoliczności wyżej wymienione wymierzył Sąd oskarżonemu Georgowi Höckerowi karę jak wyżej, przy czym wobec skazania

oskarżonego jednocześnie za kilka przestępstw wymierzył mu Sąd łączną karę śmierci.

Lee

Adon Aloncy do J. Wolera

poproszenie prokuratora

B. 7 dm

Stana B. J.

Wojciech